

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Gheorghe Ionaș în numele inculpatului Plămădeală Maxim, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 13 iulie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2018, în cauza penală, în privința lui

Plămădeală Maxim XXX, născut la XXX,
originar și domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 30.05.2018 pînă la 13.07.2018;

Instanța de apel de la 11.10.2018 pînă la 11.12.2018;

Instanța de recurs de la 29.03.2019 pînă la 05.06.2019;

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 13 iulie 2018, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de articolul 364¹ Cod de procedură penală, Plămădeală Maxim a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un 5 ani și 8 luni în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită în prezenta cauză s-a adăugat parțial pedeapsa neexecutată aplicată prin Sentința Judecătoriei Strășeni din 14.03.2016 și definitiv i s-a stabilit lui Plămădeală Maxim pedeapsa de 7 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Vicolaș Viorel și s-a încasat din contul lui Plămădeală Maxim în beneficiul lui Vicolaș Viorel suma de 4 514,30 lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 35 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, iar în rest cerința privind încasarea prejudiciului material s-a respins ca neîntemeiată.

S-a admis parțial acțiunea civilă a succesorului părții vătămate Cernat Cristina și s-a încasat din contul lui Plămădeală Maxim în beneficiul succesorului părții vătămate Cernat Cristina suma de 69 700 lei, cu titlu de prejudiciu material și suma de 100 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral. În rest cerința privind încasarea prejudiciului moral s-a respins ca neîntemeiată.

S-a încasat din contul inculpatului Plămădeală Maxim, în beneficiul statului cheltuielile judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare medico - legale în mărime totală de 19 118 lei.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a reținut că, Plămădeală Maxim, a comis încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere de către persoana care

conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane, acțiune săvârșită în stare de ebrietate, în următoarele circumstanțe:

La 05 martie 2018 aproximativ la ora 04 și 45 min., în mun. Chișinău, fără a deține permis de conducere, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică, cu viteză sporită conducea automobilul de model „Renault Espace”, cu n/î XXX, deplasându-se pe bd. Dacia din direcția str. Aeroport în direcția str. Gradina Botanica, mun. Chișinău, în timpul deplasării pe strada sus indicată, ajungând în regiunea intersecției dirijate cu str. Băcioii Noi, conducând mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică, contrar cerințelor pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere care prevede, că „conducătorului de vehicul îi este; interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate”, nu a manifestat prudență sporită la trafic, nu a ținut cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei și modalității de conducere a Vehiculului, prin ce a ignorat cerințele pct. 45 (1) și (2) al Regulamentului Circulației Rutiere, potrivit căruia „ (1) conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) condițiile rutiere; e) situația rutieră; (2) iar în cazul în care apar obstacole ce pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, nu a stopat la semnalul luminos care dirijează circulația în intersecție, dar s-a angajat în traversarea intersecției cu str. Băcioii Noi la culoarea roșie a semaforului prin ce a încălcat și cerințele pct. 20 (1) al aceluia-și regulament care indică că „semnalul de culoare roșie interzice trecerea. La semnalul roșu al semaforului (cu excepția celui reversibil) vehiculele vor fi oprite înaintea liniei de oprire ((marcajul 1.12), înaintea indicatorului 5.73) sau înaintea trecerii marcate pentru pietoni, iar în lipsa acestora - imediat înaintea semaforului” și ca urmare cu partea frontală a automobilului, a comis tamponarea automobilului de model „Dacia Logan”, cu n/î XXX, la volanul căruia se afla cet. Caraman Serghei, care se deplasa pe str. Băcioi Noi din direcția șos. Muncești și se afla angajat în traversarea intersecției cu bd. Dacia, regulamentar la culoarea verde a semaforului pentru direcția sa de mers. În rezultatul accidentului rutier conducătorul automobilului de model „Dacia Logan” cu n/î XXX, Caraman Serghei, potrivit concluziilor raportului de expertiză medico-legală nr. XXX din 21.05.2018 a primit leziuni corporale manifestate prin: „Traumă crinio-cerebrală deschisă cu plăgi rupte pe cap, echimoză și excoriații pe față, hemoragii în țesuturi moi epicraniene, fractura bolții și bazei craniului, hemoragii subdurale difuze, hematom subdural în regiunea arieto-occipitală bilateral; hemoragii subarahnoidiene difuze; sânge în ventriculii cerebrali, dilacerarea țesutului cerebral al emisferei stângi, hemoragii intraparenchimotoase; traumă închisă a toracelui: fractura claviculei stângi cu hemoragii în țesuturi moi, fractura coastelor I, II, III, IV, V, VI pe stânga cu hemoragii în țesuturi moi, ruptura cartilajelor costale III, IV din stânga cu hemoragii în țesuturi moi; excoriații pe membrul superior drept și membrele inferioare” calificate ca fiind vătămare corporale gravă și se află în legătură cauzală directă cu survenirea decesului ultimului. Pasagerul aflat în automobilul de model „Dacia Logan” cu n/î XXX, Vicolaș Viorel, a primit conform raportului de expertiză medico-legală nr... XXX din 04.04.2018 leziuni corporale sub formă de: „Traumă crinio-cerebrală deschisă, manifestată prin: fractura bazei craniului în fosa medie pe dreapta,

fractura aripiei osului sfenoidal, fractura os temporal stâng cu implicarea ambelor larnple, fractura procesului zigomatic osului frontal pe stânga, contuzie cerebrală, contuzie hemoragică în lobul temporal stâng, hemosinus maxilar și sfenoidal pe stânga, pneumocefalie, plagă contuză lacerată în regiunea temporală pe stânga, otoree pe dreapta; plagă contuză a genunchiului stâng”, calificate ca fiind vătămare corporală gravă.

La fel, în rezultatul accidentului în traficul rutier și pasagerii din automobilul de model „Renault Espace”, cu n/î XXX, Chițanu Maxim, au primit leziuni corporale care potrivit concluziilor raportului de expertiză medico-legală nr. XXX din 16.05.2018, calificate ca fiind vătămare corporală medie, manifestate prin: „Fractură cominutivă a osului humeral sting în; treimea distală”, iar pasagerul Alia Ruslan Iurii, a. n. 1997, potrivit concluziilor raportului de expertiză medico-legală nr. XXX din 27.03.2018, a primit leziuni corporale sub formă de: „Traumă cranio-cerebrală. Comoție cerebrală. Contuzia cutiei toracice. Fractură închisă a genunchiului” care nu se supun aprecierii medicale.” (vol. III, f. d. 63 verso - 64).

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Ionaș Gh., în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care lui Plămădeală Maxim, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă decât cea fixată de instanța de fond. Admiterea, în principiu a acțiunilor civile în partea încasării prejudiciului material cauzat înaintate de către partea vătămată Vicolaș Viorel și succesorul părții vătămate Cernat Cristina, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă iar în partea reparării prejudiciului moral, să fie diminuată suma încasată de instanța de fond la una rezonabilă. (vol. III, f. d. 81).

În susținerea apelului, avocatul a invocat că, la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, consider că instanța de judecată nu a ținut cont de existența următoarelor circumstanțe atenuante: căința sinceră; comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni; prezența unui copil minor la întreținerea inculpatului. Totodată în cauza dată nu au fost constatate careva circumstanțe agravante iar la stabilirea pedepsei urmează a se ține cont și de faptul că inculpatul și-a recunoscut integral vina, se caracterizează pozitiv la locul de trai, de faptul că infracțiunea a fost comisă din neglijența conducătorului mijlocului de transport... instanța de fond fiind orientată eronat de către procuror și fără a calcula obiectiv și independent termenul de pedeapsă i-a stabilit lui Plămădeală M. pedeapsa solicitată de procuror sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 8 închisoare, pe când în cazul dat pedeapsa maximă posibilă este de 5 ani și 4 luni, reieșind din reducerea cu 1/3 a pedepsei de 8 ani de închisoare, prevăzută de sancțiunea art. 264 alin. (4) Cod penal. Totodată este menționabil faptul că inculpatul Plămădeală Maxim la data comiterii infracțiunii (05.03.2018) avea vârsta de 21 ani... pedeapsa individualizată de instanța de fond nu corespunde atât principiului proporționalității, scopului prevăzut în art. 61 Cod penal și nici normelor imperative stabilite de art. 364/1 Cod de procedură penală și art. 70 alin. (3/1) Cod penal.

În prezenta cauză penală în privința lui Plămădeală M. ordonatorul expertizelor medico - legale a fost organul de urmărire penală, fără a exista o asemenea cerere din partea părții apărării, din care considerente urmează să fie respinsă solicitarea procurorului în privința plății cheltuielilor în sumă de 19 118 lei pentru efectuarea

expertizelor medico - legale, auto - tehnice și traseologică, iar sentința instanței de fond în această parte este una ilegală.

La capitolul încasării de către instanța de fond a prejudiciului moral este una exagerată deoarece la determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral cauzat nu s-a ținut cont de faptul că infracțiunea a fost comisă din imprudență, de circumstanțele care au dus la cauzarea vătămărilor corporale, de faptul că sancționarea lui Plămădeală M. constituie deja o satisfacție pentru repararea prejudiciului moral cauzat, de situația familială și materială a inculpatului care nu are posibilitatea reală să achite suma exagerată a prejudiciului moral estimat de instanța de fond iar totalitatea circumstanțelor date constituie temeiuri pentru stabilirea unei compensații rezonabile în mărime mai mică decât cea stabilită de instanța de fond. La capitolul încasării prejudiciului material în sumă de 69 700 lei în folosul succesorului părții vătămate Cernat C., instanța de judecată nu a dispus de probe certe care ar confirma valoarea prejudiciului material cauzat, în special costul biletului avia tur - retur fără a fi prezentată dovada achitării acestuia (bonul de plată) și fără a fi indicată valuta în biletul electronic prezentat instanței.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2018, s-a admis apelul declarat de avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatului, casată sentința primei instanțe, în partea stabilirii pedepsei, și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru primă instanță, în partea respectivă.

Plămădeală Maxim Vitalie, recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, prin aplicarea prevederilor articolului 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, se pedepsește cu închisoare la 5 ani și 4 luni, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Plămădeală Maxim Vitalie, în conformitate cu prevederile articolului 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin adăugire parțială la pedeapsa aplicată a părții neexecutate a pedepsei stabilite de sentința Judecătoriei Strășeni din 14 martie 2016, se pedepsește definitiv cu închisoare la 6 și 6 luni în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 4 ani.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, la soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa penală aplicată inculpatului, prima instanță n-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 70, 75 și 85 Cod penal, precum și celor prevăzute la articolul 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, astfel pedeapsa este individualizată contrar prevederilor legale.

Prin urmare, noile limite ale pedepsei cu închisoare prevăzute la articolul 264 alin. (4) Cod penal, conjugat la prevederile art. 70 alin. (3/1) Cod penal, sunt de la 2 ani și 8 luni la 5 ani și 4 luni.

În consecință s-a constatat că, prima instanță a aplicat inculpatului o măsură de pedeapsă incomensurabilă cu persoana acestuia, motiv pentru care în partea respectivă a sentinței atacate, se impune de a interveni, în sensul aplicării prevederilor art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală și 70 alin. (3/1) Cod penal.

Pe această linie de considerente, potrivit prevederilor art. 7, 61, 70, 75 și 85 Cod penal, precum și prevederilor art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, s-a considerat oportună și rezonabilă aplicarea pedepsei prevăzute de lege - închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

În speță există cazul unui cumul de sentinței, de vreme ce inculpatul a săvârșit infracțiunea în timp ce executa pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Strășeni din 14 martie 2016.

Temei pentru aplicarea prevederilor art. 79 și 90 Cod penal, nu s-au constatat.

Cu privire la motivele invocate în apel ce vizează acțiunea civilă, s-au apreciat ca fiind nefondate.

Acțiunile civile înaintate de partea vătămată Vicolaș V. și de succesorul legal al părții vătămate Cernat C. au fost soluționate în conformitate cu prevederile art. 219-223, 225, 387 Cod de procedură penală.

Probele prezentate în susținerea acțiunii civile, dovedesc parțial temeiurile și mărimea pagubei cerute de părțile civile.

Totodată, se evidențiază că cauza a fost judecată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, astfel, inculpatul, în mod direct, a recunoscut pretențiile materiale ale părții civile și succesorului legal al părții civile.

Cu privire la soluționarea acțiunii civile, în partea cuantumului prejudiciului moral produs prin infracțiune, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 219 alin. (4), 220 și 387 alin. (1) Cod de procedură penală

La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral s-au luat în considerație rezultatele infracționale, în cazul succesorului legal al părții vătămate, decesul victimei Caraman S. ceea ce reprezintă un proces ireversibil și ireparabil, iar în cazul părții vătămate Vicolaș V. - conform raportului de expertiză medico - legală nr., 201802D0622 din 04 aprilie 2018, vătămarea corporală gravă, care au influențat considerabil starea fizică și psihică a ultimului.

Din lucrările cauzei, cu certitudine se constată că în rezultatul infracțiunii săvârșite de inculpat, succesorului părții vătămate Cernat C. și părții vătămate Vicolaș V. i-au fost cauzate suferințele fizice și psihice ireparabile, extrem de grele.

În această ordine de idei, prima instanță corect a stabilit cuantumul prejudiciului moral produs prin infracțiune, în proporțiile corespunzătoare, care se va încasa de la inculpat în beneficiul succesorului părții vătămate Cernat C. și părții vătămate Vicolaș V.

Cu privire la soluționarea chestiunii ce vizează cheltuielile judiciare în sumă de 19 118 lei, se apreciază că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 227, 229 Cod de procedură penală.

În cazul dat, sunt întrunite condițiile legale menționate care permit instanței să încasează din contul inculpatului în beneficiul statului cheltuielile judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare medico - legale în mărime totală de 19 118 lei.

5. Nefiind e acord cu decizia instanței de apel, avocatul Gheorghe Ionaș în numele inculpatului Plămădeală Maxim, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri în privința inculpatului Plămădeală Maxim și anume: aplicarea unei pedepse mai blânde; admiterea în principiu a acțiunilor civile în partea încasării prejudiciului material urmînd ca asupra lor să hotărască instanța civilă, iar în partea reparării prejudiciului moral, să fie diminuată suma încasată de instanțele de fond; respingerea solicitării procurorului cu privire la încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare. Recurentul invocă că instanțele de fond nu au acordat deplină eficiență prevederile art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, nu s-a ținut exigența circumstanțelor care atenuază aplicarea pedepsei și anume, căința sinceră, comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni, prezența unui copil minor la întreținere, iar circumstanțe agravante nu au fost stabilite. De asemenea, apărătorul solicită să fie aplicat inculpatului și prevederile

art. 70 alin. 3/1 Cod penal. La fel se invocă dezacordul cu privire la încasarea de la inculpat a prejudiciului moral și material, precum și a cheltuielilor judiciare.

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință privind opinia asupra recursului declarat avocatul Gheorghe Ionaș în numele inculpatului Plămădeală Maxim, prin care a menționat că, recursul urmează a fi respins, deoarece instanța de apel s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra faptelor invocate. Din textul deciziei rezultă că s-a analizat obiectiv probele administrate și hotărârile cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, fiind în corespundere cu prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Colegiul reține că în susținerea recursului avocatul a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, însă potrivit solicitării se deduce că motivele recursului se încadrează doar în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când pedeapsa inculpatului nu a fost individualizată corect, însă instanța de recurs consideră că, prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul reține că, recurentul critică decizia contestată în partea ce ține de pedeapsa stabilită inculpatului, considerând-o prea aspră, solicitând în acest sens, stabilirea unei pedepse mai blânde și în partea încasării prejudiciului material urmînd ca asupra lor să hotărască instanța civilă, iar în partea reparării prejudiciului moral, să fie diminuată suma încasată de instanțele de fond, precum și respingerea solicitării procurorului cu privire la încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare.

Instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurent, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel respectând prevederile art. 414 alin.(3) și 417 alin. (1) pct.7) și 8) Cod de procedură penală, cărora instanța le-a dat o motivare clară și argumentată expusă în pct. 4.1. al prezentei decizii, soluție, care este susținută și de instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune.

Privitor la pedeapsa stabilită lui Plămădeală Maxim de către instanțele de fond, Colegiul consideră că aceștia și-au motivat just soluția adoptată în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 16, 61, 70, 75, 76, 85 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de

individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

În speță, la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Instanța de recurs reține că, solicitarea avocatului privind aplicarea în privința lui Plămădeală Maxim a unei pedepse mai blânde, solicitare care de fapt nici nu a fost motivată de către recurent, este neîntemeiată, or doar faptul că ultimul nu este de acord cu pedeapsa stabilită de către instanța de judecată, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca circumstanță pentru aplicarea în privința inculpatului a unei recalculări și reduceri a pedepsei.

Reieșind din cele expuse, Colegiul concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată, iar pedeapsa stabilită acestuia, răspunde scopului de corectare și reeducare prevăzut de art. 61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar argumentul invocat de recurent privind aplicarea pedepsei mai blânde, urmând a fi declarat ca neîntemeiat.

Acțiunile civile înaintate de partea vătămată Vicolaș V. și de succesorul legal al părții vătămate Cernat C. au fost soluționate în conformitate cu prevederile art. 219-223, 225, 387 Cod de procedură penală.

Probele prezentate în susținerea acțiunii civile, dovedesc parțial temeiurile și mărimea pagubei cerute de părțile civile.

Mai mult, Colegiul penal reține, că instanța de apel soluționând acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Vicolaș Viorel și de succesorul părții vătămate Cernat Cristina, a menținut hotărârea primei instanțe, prin care a fost dispusă de la inculpat încasarea sumei prejudiciului moral în sumă de 35 000 lei lui Vicolaș Viorel, iar lui Cernat Cristina, 100 000 lei, considerând că este justificat și întemeiat, sumă care, în opinia instanței, a fost considerată suficientă și oportună suferințelor morale și psihice suportate de către aceștia.

În acest sens, instanța de recurs reține că legiuitorul a acordat prerogativă instanței de judecată de a aprecia și determina cuantumul prejudiciului moral ce urmează a fi încasat.

Pe aceeași cale de considerente, se enunță că potrivit 2036 Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. Art. 2037 Cod civil prevede că, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

Cît privește soluționarea chestiunii ce vizează cheltuielile judiciare în sumă de 19 118 lei, Colegiul penal menționează că instanțele de fond au acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 227, 229 Cod de procedură penală, astfel întrunind condițiile legale menționate care permit instanței să încasează din contul inculpatului în beneficiul statului cheltuielile judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare medico – legale.

În viziunea instanței de recurs concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa, sunt juste iar criticile recurentului nu constituie temeiuri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel. Reținând prevederile sus menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat și potrivit legii decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Gheorghe Ionaș în numele inculpatului Plămădeală Maxim, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 13 iulie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui **Plămădeală Maxim XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **03 iulie 2019**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan